

MILOŠ ŠOBAJIĆ
BEŽANJE I GUŠENJE
27/4 – 25/5/18.

Otvaranje: petak, 27. april u 19h

Tekst: Slavko Timotijević

„... Slikarstvo Miloša Šobajića kreće iz veoma zamršenog istorijskog čvorišta iz koga se granaju i razvijaju različite poetske diskurzivnosti koje paralelno traju i na domaćoj i na svetskoj sceni, naravno u različitim statusima, dajući svetu umetnosti bogatstvo izraza, stavova i pogleda na svet u ritmu koji je scenu značajno ubrzao i razigrao.

Šobajić se već na početku svoje karijere jasno opredelio. Prvo, za sliku kao scenu na kojoj se odvija manje ili više dramatična društvena priča realizovana u komplikovanim kompozicionim rešenjima prepunih detalja, likova, značenja i poruka kako bi reprezentovale stav autora o globalnom stanju stvari. A zatim, drugo, za sliku koja razvija svoj unutrašnji život, koja neguje i narativno i monumentalno kao novi vid slikarskog jezika.

U jednom metaforičkom smislu Šobajić izdvaja motive sukoba, nasilja, izгона i žrtve kao arhetip civilizacije koji se provlači kroz čitavu istoriju a ne jenjava ni u savremenosti bez obzira na tehničko-tehnološki napredak i blagostanje u pojedinim aspektima života ili specifičnim oblastima društva, generalno sveta. Zato on sliku konsturiše kao neku vrstu horora, kao jezovitu poruku o međusobnim odnosima na planeti. Ili, ako se uzme u obzir energija kojom njegova dela zrače, kao čovekovu potrebu da se, i tako raspet i sputan, ogoljen i odran, oslobodi tog moćnog pritiska i iskorači u drugi svet.

... U čitavoj konstrukciji izložbe, potpomognut raspetim, ogoljenim i odranim telesima, efekat stravičnosti prisutan je kao umetnikova subverzija stvarnosti kojom on odbacuje onaj prijatni, ulepšani i estetski aspekt života kako bi ispunio ulogu društvenog korektora. S obzirom da su institucionalni mehanizmi korekcije spori, zarđali ili korumpirani, umetnik kao individualac na ovaj način reagiju, brzo i efikasno, kao društvena savest gradeći univerzalnu poruku upozorenja.

Zato, kada se posmatraju figure ili delovi figura slikane snažnim potezima ekspresivnih učinaka sa detaljima koji izazivaju osećanje nemoćne strave pred silom ogoljene prirode, ne mogu se

zanemariti sve telesne patnje i bolovi nastali u procesu izгона, ali, takođe ne sme se zaboraviti ni psihička bol i strahovi svih vrsta koji su definitivno prethodili fizičkim patnjama. Finale svih patnji Šobajić smešta u kadaverski konstruisan ambijent sa belim pločicama i plavo zelenim svetlom zatvorenih, izolovanih i konačnih prostora života.“

(Slavko Timotijević, istoričar umetnosti / izvodi iz teksta za katalog izložbe)

Biografija

Miloš Šobajić je rođen je 1945. godine u Beogradu. Osnovnu i srednju školu je pohađao u Beogradu, Istanbulu i Nikšiću. Maturirao u Prvoj Beogradskoj gimnaziji, 1964. godine. Završio je Akademiju Likovnih umetnosti u Beogradu 1970, da bi se dve godine kasnije preselio u Pariz. Od 2005. godine predaje na Luksun Akademiji lepih umetnosti u Šenjangu u Kini, a istovremeno osniva Fakultet za umetnost i dizajn na Megatrend univerzitetu u Beogradu, na kojem je bio dekan i redovni profesor, da bi godine 2012. postao profesor emeritus. Svoja dela je predstavio na preko osamdeset samostalnih izložbi širom planete i učestvovao na preko četiri stotine grupnih izložbi. Njegova dela se nalaze u tridesetak muzeja savremene umetnosti u svetu. Dobitnik je niza nagrada u Srbiji.

O radu Miloša Šobajića je objavljeno pet monografija kod izdavača u Parizu, Beogradu Londonu, čije su tekstove pisali Alen Žufroa , Peter Handke, Edward Lucie-Smith Edvard Luis Smit i drugi. O njemu je objavljeno preko šest stotina tekstova u domaćoj i svetskoj štampi, kao i niz televizijskih emisija.

Svoju prvu knjigu, pod nazivom: Slikaj i čuti, autobiografskog karaktera, a koja govori o uticaju globalizma na savremenu likovnu umetnost, objavio je 2018. godine.